

ÎNCHEIERE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de avocatul Gamurari Victoria, în interesele Iuliei Starcenco și ale lui Lecovici Andrei împotriva deciziei din 24 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Iulia Starcenco și Andrei Lecovici împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului și obligarea emiterii actului administrativ privind atribuirea unui teren pentru construcția casei de locuit individuale,

c o n s t a t ă :

La data de 05 mai 2014 Starcenco Iulia și Lecovici Andrei au înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău solicitând recunoașterea ilegalității refuzului și obligarea Consiliului municipal Chișinău de a emite actul administrativ privind atribuirea în temeiul art. 11 din Codul funciar a unui teren pentru construcția casei de locuit individuale.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că la 21.06.2013 au înregistrat căsătoria, creînd o familie nouă, iar la 07.10.2013 s-a născut copilul Lecovici Vladislav.

Deoarece, nu dețin în proprietate spațiu locativ, la 24.03.2014 reclamanții s-au adresat Consiliului mun. Chișinău cu cerere privind atribuirea unui teren pentru construcția casei de locuit. Prin scrisoarea nr. 01/1-09- 742 din 31.03.2014 au fost informați că cererea lor nu poate fi satisfăcută din motiv că conform deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 4/11-3 din 15.05.2012 fondul de rezervă pentru construcția caselor individuale de locuit este epuizat.

În legătură cu aceasta, la 05.05.2014, reclamanții au înaintat o cerere prealabilă care de asemenea a fost respinsă, fapt despre care au fost informați prin scrisoarea nr. 01/1-09-1067 din 12.05.2014.

Consideră reclamanții că argumentele pîrîtului privind epuizarea fondului de rezervă destinat pentru construirea caselor de locuit individuale sunt inacceptabile, deoarece art. 11 din Codul Funciar menționează că familiilor nou formate li se atribuie sectoare de teren din rezerva intravilanului, pînă la epuizarea acesteia, or, nu există nici o decizie a Consiliului mun. Chișinău prin care s-ar fi constatat epuizarea rezervei intravilanului.

Prin hotărârea din 25 iunie 2015 a Judecătorei Centru mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată înaintată de Starcenco Iulia și Lecovici Andrei împotriva Consiliului municipal Chișinău privind recunoașterea ilegalității refuzului și obligarea Consiliului municipal Chișinău de a emite actul administrativ privind atribuirea unui teren pentru construcția casei de locuit individuale a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 24 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Starcenco Iulia și Lecovici Andrei și a fost menținută hotărârea din 25 iunie 2015 a Judecătorei Centru mun. Chișinău.

La data de 12 aprilie 2016, avocatul Gamurari Victoria, în interesele Iuliei Starcenco și ale lui Lecovici Andrei, a declarat recurs împotriva deciziei din 24 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele inferioare nu au aplicat legea care urmau să fie aplicate aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată, interpretând eronat legea.

De asemenea indică avocatul recurenților că hotărârile instanțelor inferioare sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece în opinia sa consideră că recurenții nu urmează să îndeplinească condiția prevăzută de art. 30 a Codului cu Privire la Locuințe.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 24 februarie 2016. Recursul declarat la data de 12 aprilie 2016 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de avocatul Gamurari Victoria, în interesele Iuliei Starcenco și ale lui Lecovici Andrei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Gamurari Victoria, în interesele Iuliei Starcenco și ale lui Lecovici Andrei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de avocatul Gamurari Victoria, în interesele Iuliei Starcenco și ale lui Lecovici Andrei, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de avocatul Gamurari Victoria, în interesele Iuliei Starcenco și ale lui Lecovici Andrei împotriva deciziei din 24 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală